

Markéta Šichtařová: Manifest živnostníka

- CZ24 News | 15. dubna 2023

ČESKO: Nemám ráda manipulaci. A proto nemám ráda „sociální a zdravotní pojištění“. Sociální pojištění a zdravotní pojištění jsou totiž jedna velká manipulace.

Lež. Není to vůbec žádné pojištění. Je to prachšproská daň. V plátcích ale slovo „pojištění“ vyvolává představu, že jsou pojištěni. Mají dokonce pocit, že čím víc platí, tím víc jsou pojištěni, a tím větší mají nárok na zdravotní služby nebo na důchod. Od toho se přeci zdravotní a sociální pojištění platí, ne? Takže ne – od toho se neplatí. Je to daň.

Daň, která se sesype na jednu velkou hromadu, naválí se do státního rozpočtu, a odtud se zase platí důchody a některé zdravotní služby. Nikdo si nic nepředplatí, nikdo si nic nepojistí. Pokud někdo platí víc než druhý, je to jenom proto, že stát došel k názoru, že dotyčného lze více obrát. Nikdo ovšem tím, že platí víc, nezíská „větší nárok“ na jakousi službu, na jakýsi důchod. Hrajeme si sice na to, že někteří lidé mají větší a jiní zase menší důchody, ale ani vzdáleně neplatí, že jednotlivci si sám na sebe spoří a v důchodu pak tyhle své naspořené úspory dostává zpět. Státní důchody jsou totiž průtokáč. To, co do rozpočtu v jednom roce nalijeme, z něho na důchodech taky zase vylijeme. Proto se tenhle systém také jmenuje pay-as-you-go.

A teď stát došel k názoru, že OSVČ by se dali podojit více. A hodlá jejich platby postupně zvyšovat. Argument: Jsou to paraziti systému. Když jsem na tohle téma před nedávnem v TV diskutovala s jedním členem NERVU, prohlásila jsem, že živnostníci nesou mnohem větší rizika a stát jim mnohem víc šlape po krku, než je tomu u zaměstnanců. Můj spoludiskutér vypálil, že stát tu není proto, aby za živnostníky přebíral jejich rizika. Bohužel přímý přenos již časově neunesl mou odpověď – ale možná dobře tak, protože by byla jadrná. I tohle totiž byla manipulace toho nejhrubšího zrna.

Realita je totiž taková, že živnostníci z rozhodnutí státu na rozdíl od zaměstnanců nemají žádnou ochranu Zákoníkem práce. Na rozdíl od zaměstnanců mají dobrovolně a vědomě nižší důchod. Nemají žádný státní či zaměstnanecký příspěvek na penzijní či životní pojištění. Nemají žádný rodičovský příspěvek. Nemají nemocenskou. Nemají mateřskou. Nemají ošetřovné. Nemají zkušební dobu. Nemají garanci minimální mzdy – naopak mohou dosáhnout ztráty. Nemají žádnou výpovědní lhůtu. Nemají nárok na platy odstupného při skončení činnosti. Nemají ochranu maximální pracovní doby. Nikdo za ně nepočítá a neorganizuje jejich daně jako za zaměstnance. Na rozdíl od zaměstnanců, kteří platí daně JENOM ze mzdy, musí platit minimální odvody, i když mají nulový zisk. Na rozdíl od zaměstnanců každou chvíli čelí nájezdům finančního úřadu, hygieny, obchodní inspekce a spousty dalších úřadů. Za každou svou chybu ručí celým svým majetkem do plné výše škody – ve srovnání s tříapůlnásobkem mzdy zaměstnance. Na rozdíl od zaměstnanců mají mraky povinností typu kontrolní hlášení, souhrnné hlášení a další. A tak dál. A dál. A dál.

Pokud si někdo troufne říci, že živnostníci jsou parazité státu a stát tu není od toho, aby od nich přebíral jejich rizika, je to ignorant. Nebo manipulátor. Anebo ignorantský manipulátor. Pravda je totiž taková, že je to stát, kdo na živnostníky jejich rizika valí. Ano, stát je pro živnostníky největším rizikem. A živnostníci si dobrovolně vybrali, že od něj nebudou skoro nic chtít. Vzdali se dobrovolně řady sociálních dávek, vzdali se části svého důchodu. Protože oni riziko podnikání chtějí podstupovat – a po státu chtějí jen to, aby je nechal na pokoji.

Stát je ovšem finančně negramotný. Místo toho, aby tak jako normální živnostník nejprve koukal, kolik vydělá, a podle toho se rozhodl, kolik může utratit, dělá pravý opak: Rozhodne se, kde všude chce utrácet, a protože na to nemá, začne na to vymáhat peníze – od těch, kteří v tomhle rozhazování

nejednou.

Jen tak mimochodem, aby nedošlo k mýlce – nejsem živnostník.

AUTOR: Markéta Šichtařová

ZDROJ: blog.idnes.cz